

Ved Peters død

Jeg husker klart, da jeg mødte Peter første gang. Han søgte stilling på Bøgelundskolen, og jeg var i ansættelsesudvalget. Peter og jeg havde en snak inden mødet, og her fortalte han, at han var stort B-menneske. Jeg fortalte, at hvis jeg skulle stemme på ham, skulle jeg være sikker på, at han mødte til tiden hver dag. Peter lovede at være præcis, og jeg mindes aldrig, at han mødte for sent – snarere tværtimod.

Jeg husker første dag, da han tiltrådte stillingen. Peters påklædning var en grøn trenchcoat og gammeldags sandaler. Sine ting havde han i en gammel jordmodertaske. Peter var flad som en fregne og trængte til økonomisk støtte. På dette tidspunkt havde vi en vietnamesisk plejedreng "Son". Jeg havde fået bevilliget støttetimer til Son, så han kunne følge klassen. Jeg tilbød Peter dette job, og på den måde kom vi til at kende Peter på en dejlig måde. Peter kom i vort hjem næsten dagligt i en meget lang periode, og her lærte vi Peter at kende som et dejligt menneske med en fin humor og en utrolig god måde, at tackle vores Sons' problemer på.

Peter blev næsten som en søn af huset. Peters gode humør smittede af på os alle. Den samme måde oplevede jeg Peter sammen med vores specielle børn på Bøgelund. Alle så op til ham, og hans friske facon tiltalte alle vores børn. Peter blev utrolig populær hos alle elever på en god måde.

Som kollega var han loyal og samarbejdet med ham gjorde, at vi privat blev nære venner, selvom min kone Lilli og jeg var meget ældre.

Jeg blev trist til mode, da jeg hørte om Peters skæbne de sidste år. Peter var et godt og glad menneske, som vi satte stor pris på.

Lilli og Flemming